

УХВАЛА
в порядку ст. 379 КПК України

23 лютого 2021 року

м. Одеса

Суддя Приморського районного суду м. Одеси Попревич В.М., розглянувши питання про внесення виправлення до вироку Приморського районного суду м. Одеси від 23 лютого 2021 року,

встановив:

У провадженні Приморського районного суду м. Одеси знаходиться обвинувальний акт по обвинуваченню Демчука Руслана Сергійовича та Стерненка Сергія В'ячеславовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 146, ч.2 ст.187, ч.1 ст.263 КК України.

Вироком Приморського районного суду м. Одеси від 23 лютого 2021 року Стерненка Сергія В'ячеславовича визнано винним у вчиненні злочину передбаченого ч.2 ст. 146, ч.2 ст.187, ч.1 ст.263 КК України та призначено йому покарання за ч. 2 ст. 187 КК України у виді позбавлення волі строком на 7 (сім) років з конфіскацією ½ всього належного йому майна; ч. 1 ст. 263 КК України у виді позбавлення волі строком на 3 (три) роки.

На підставі ч. 5 ст. 74, п. 3 ч. 1 ст. 49 КК України Стерненка Сергія В'ячеславовича звільнено від покарання за ч. 2 ст. 146 КК України у зв'язку із закінченням строку притягнення до кримінальної відповідальності.

На підставі ст. 70 КК України, шляхом часткового складання призначених покарань, остаточно призначено покарання Стерненку Сергію В'ячеславовичу у виді позбавлення волі

в судовому рішенні цього суду описки незалежно від того набрало судове рішення законної сили чи ні.

Враховуючи вище викладене, суд вважає за необхідне внести виправлення вироку Приморського районного суду м. Одеси від 23 лютого 2021 року, та правильно вважати в анкетних даних обвинуваченого місяць народження - березень.

Керуючись ст.ст. 372, 379 КПК України суд,-

Суддя Приморського
районного суду м. Одеси

Попревич В.М.

23.02.2021

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

23 лютого 2021 року

місто Одеса

Приморський районний суд м. Одеси у складі:

Головуючого судді -

Попревича В.М.,

секретарі судового засідання:

Торчинська О.О., Пешко Я.С.,

Романюк П.С., Радецька Г.Д., Шараєва О.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Одеса кримінальне провадження, яке зареєстроване в ЄРДР за №12015160330000570 від 25.04.2015 року, по обвинуваченню:

Стерненка Сергія В'ячеславовича, який народився [REDACTED] 1995 року у с. Садове, Білгород-Дністровського району, Одеської області, громадянин України, з неповною вищою освітою, раніше не судимий, зареєстрований за адресою: м. Одеса, [REDACTED], раніше не судимий

- у вчиненні злочинів передбачених, ч. 1 ст. 263, ч. 2 ст. 146, ч. 2 ст. 187 КК України,

Демчука Руслана Сергійовича, який народився [REDACTED] 1979 року у м. Березівка, Одеської області, громадянин України, з середньою освітою, зареєстрований за адресою: Одеська область, Комінтернівський район, с. Олександрівка, [REDACTED], раніше судимий:

- вироком Комінтернівського районного суду Одеської області від 09.03.2006 року за ч. 2 ст. 186, ч. 2 ст. 289, ст. 395 на підставі ст. 70 КК України до 5 років позбавлення волі, звільнений 14.07.2009 року умовно-достроково, не відбувши 6 місяців 29 днів;

- у вчиненні злочинів передбачених ч. 2 ст. 146, ч. 2 ст. 187 КК України.

Учасники процесу:

прокурори:

Муравйов П.Г., Захар'єв О.Б., Купріна І.В.,
Кологрєва С.А., Моско О.В., Журбіна Л.В.,
Коломійчук (Терьохіна) Г.С.,

обвинувачені:

Стерненко С.В., Демчук Р.С.,

захисник:

Мука А.О.,

потерпілий:

Щербич С.С.,

в с т а н о в и в:

формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним:

1. Так, 24 квітня 2015 року приблизно о 19 годині на мобільний телефон № [REDACTED] Щербича Сергія Сергійовича, який на той момент був директором Фонтанського сільського будинку культури, керівником Громадської організації «Охорона громадського порядку державного кордону «Комітет.С.» та депутатом Комінтернівської районної ради Одеської області, зателефонував Демчук Руслан Сергійович із мобільного номеру № [REDACTED] та запропонував зустрітися з ним та Стерненком С.В. біля автозаправної станції «Тат нафта», за адресою: Одеська область, Комінтернівський район, с. Фонтанка, вул. Семенова, 1 з метою обговорення питань, пов'язаних з його депутатською діяльністю. Щербич С.С. не сприймаючи вказану зустріч як загрозу його життю і здоров'ю, оскільки він був раніше з ними знайомий, погодився на зустріч, куди направився на своєму автомобілі № [REDACTED] та зустрівся з Демчуком Р.С. та Стерненком С.В. у місці [REDACTED].

Щербич С.С. підійшов до припаркованого автомобіля марки "OPEL" темно-зеленого кольору, державний номерний знак якого був заклеєний наліпкою «ПТНХ», який належить Демчуку Р.С. та сів на заднє сидіння салону автомобіля, при цьому Демчук Р.С. знаходився на водійському сидінні, а Стерненко С.В. на передньому пасажирському сидінні. Після нетривалої розмови, з обох сторін автомобілю на заднє сидіння салону сіли двоє невстановлених осіб, тим самим обмежили можливість пересування Щербича С.С. Після цього, вказані особи, за вказівкою Стерненка С.В., почали наносити удари по різних частинах тіла та по голові потерпілого Щербича С.С., а Демчук Р.С. в цей час, розпочав рух до с. Олександрівка, Комінтернівського району Одеської області. Усвідомлюючи, що існує реальна загроза життю і здоров'ю, потерпілий намагався чинити опір та відкрити задні дверцята, щоб покинути автомобіль, а Стерненко С.В., намагаючись припинити опір потерпілого зробив по ньому три постріли зі зброї травматичної дії, тим самим спричинив потерпілому три вогнепальні сліпі поранення спини і правої нижньої кінцівки, що є легкими тілесними ушкодженнями, які спричинили короткочасний розлад здоров'я.

3. Після цього, Демчук Р.С. зупинив автомобіль біля двору будинків по вул. Центральна, ■, в с. Фонтанка Комінтернівського району Одеської області, де Стерненко С.В. разом з Демчуком Р.С. та іншими особами витягли потерпілого із салону автомобіля і продовжили наносити тілесні ушкодження. У цей час, на місце події приїхав автомобіль марки «Nissan Maxima» сірого кольору, із салону якого вийшли двоє невстановлених осіб, які спільно зі Стерненком С.В., Демчуком Р.С. та іншими особами, зав'язали потерпілому зап'ястя рук пластиковим затиском з фіксатором, тим самим спричинили йому легкі тілесні ушкодження у виді саден областей обох променезап'ясткових суглобів. Продовжуючи свої дії, Стерненко С.В., Демчук Р.С. та інші особи, заштовхали потерпілого до салону автомобіля марки "OPEL", наділи на голову тканинний мішок чорного кольору, обмотавши його липкою стрічкою по типу «скотч», та направились до м. Одеси. Під час подальшого руху, невстановлені особи, які сиділи поруч із потерпілим, продовжували наносити останньому тілесні ушкодження, при цьому заволоділи його двома сім-картами мобільних операторів «Київстар» та «Life» вартістю 30 гривень.

4. Прибувши до Приморського району м. Одеси, більш точного місця не встановлено, Стерненко С.В. разом з Демчуком Р.С. та іншими невстановленими особами, витягли із салону автомобіля потерпілого Щербича С.С., та повели його до підвального приміщення, продовжуючи наносити тілесні ушкодження, висловлювати погрози вбивством, і виражались нецензурною лайкою, що принижувало честь та гідність потерпілого. Утримуючи потерпілого у підвальному приміщенні, понад п'ять годин, із застосуванням фізичного та психологічного насильства до нього, невстановлені особи разом зі Стерненком С.В. і Демчуком Р.С. вимагали від Щербича С.С. виконати їх умови і добровільно скласти з себе депутатські повноваження та припинити будь-яку службову діяльність. При цьому, з метою залякування Щербича С.С., вказані особи здійснювали демонстрацію зброї шляхом прикладання її до голови потерпілого, та здійснили один постріл поряд з його головою. Також, з метою спричинення фізичних страждань потерпілому, Стерненко С.В. разом з Демчуком Р.С. та невстановленими особами використовуючи плоскогубці здавили палець кисті правої руки, чим спричинили Щербичу С.С. закриті пошкодження зв'язкового апарату першого міжфалангового суглоба другого пальця правої кисті, що є легким тілесним ушкодженням, що спричинило короткочасний розлад здоров'я.

вказані особи, умисно, з корисливих мотивів із застосуванням насильства небезпечного для життя чи здоров'я потерпілого, вчинили напад на останнього та відкрито заволоділи його майном шляхом обшуку його речей і одягу, а саме банківською картою «ПриватБанку», грошовими коштами у розмірі 300 грн., та дозволом на носіння пістолета «Форд 12», чим спричинили матеріальну шкоду потерпілому.

6. Незаконні дії вказаних осіб, були припинені тільки після погіршення стану здоров'я потерпілого Щербича С.С. внаслідок спричинення йому закритої черепно-мозкової травми у формі струсу мозку, синців і саден обличчя, забитої рваної рани крила носа, множинних саден сідниць, передньої поверхні правої гомілки, синців нижніх кінцівок, і дані ушкодження відносяться до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я.

7. Після цього, Стерненко С.В., Демчук Р.В. та інші особи, залишили потерпілого у підвальному приміщенні, та через деякий час повернувшись за ним вивели його до автомобіля і відвезли в невідомому напрямку. Після зупинення автомобіля, невстановлені особи відвели Щербича С.С. на територію Червоного скверу, по вул. Чорноморського козацтва, 68, у м. Одесі та погрожуючи, що у разі невиконання раніше висунутих вимог щодо добровільного складення депутатських повноважень та припинення будь-якої службової діяльності до нього та членів його родини будуть застосовані більш жорсткі дії направлені на спричинення тілесних ушкоджень та позбавлення життя.

8. З урахуванням координованості та злагодженості злочинних дій Стерненка С.В., Демчука Р.С. та невстановлених осіб, встановлено, що вказані особи діяли за задалегідь обумовленим планом, за попередньою змовою, ролі між якими були розподілені і доведені до кожного учасника, однак розмежувати їх дії не виявилось можливим у зв'язку із застосуванням засобів конспірації, які виражались в обмеженні візуального спостереження Щербича С.С. за навколишніми подіями, маршрутом його пересування діями кожного із учасників групи та обставинами скоєних ними злочинів.

9. Крім цього, в невстановлені дату, час та місці, Стерненко Сергій В'ячеславович, умисно, без передбаченого законом дозволу, у невстановлений спосіб незаконно придбав вогнепальну зброю – пістолет «ЕРМА 459-С» №б/н, калібру 9 мм Р.А., виробництва ТОВ «ЕРМА-Інтер» м. Київ, 7 патронів калібру 9 мм Р.А. та патрон калібру 5,45 мм., які незаконно переніс та зберігав за місцем свого мешкання в [REDACTED] вул. Грушевського, у м. Одесі.

10. В подальшому, 08 вересня 2015 року в ході санкціонованого обшуку житла, за місцем мешкання Стерненка С.В. а саме [REDACTED] вул. Грушевського, у м. Одесі, працівниками поліції, було виявлено та вилучено самозарядний пістолет «пістолет «ЕРМА 459-С» №б/н, калібру 9 мм Р.А., виробництва ТОВ «ЕРМА-Інтер» м. Київ, який є нестандартною переробленою короткоствольною гладкоствольною вогнепальною зброєю, 7 патронів калібру 9 мм Р.А. та патрон калібру 5,45 мм., які є боєприпасами.

Позиція обвинувачених Стерненка С.В. та Демчука Р.С.

11. Під час судового розгляду обвинувачений Стерненко С.В., свою провину категорично заперечив, суду дав показання, що у 2015 році він займався громадською діяльністю був членом та головою Одеського осередку ГО «Правий Сектор». Його знайомий Демчук Р.С. повідомив що Щербич С.С. бажає допомогти їх громадській діяльності, і з цих підстав вони зустрілися, і вирішили всі необхідні питання. Ніяких перешкод в роботі депутата Щербича С.С. він не спричиняв, а мав

дане кримінальне провадження є способом тиску на нього. Що стосується незаконного зберігання зброї, то Стерненко С.В. зазначив, що чинним законодавством України не визначено поняття вогнепальна зброя, і дане питання не врегульовано відповідно до Закону. Вказаний пістолет він випадково знайшов поруч із домом, під час обшуку він віддав його правоохоронцям, вважає, що експертиза вказаного пістолета проведена із порушеннями, і на підтвердження своїх слів надав висновок спеціаліста. Крім цього, вважає, що у випадку наявності в його діях складу злочину передбаченого ч. 1 ст. 263 КК України він підлягає звільненню від кримінальної відповідальності у зв'язку із малозначністю.

12. Під час судового розгляду обвинувачений Демчук Р.С. свою провину заперечив, дав суду показання, що у 2015 році він був членом ГО «Правий сектор» в Лиманському районі. Знайомий зі Стерненком С.В. з 2014 року. З потерпілим теж раніше був знайомий та кілька раз з ним зустрічався. За вказаних обставин він домовився про зустріч із Щербичем С.С., під час якої вони вирішили необхідні питання, жодних перешкод в діяльності депутата не здійснював, викладені у вироку обставини щодо вчинення злочинів заперечує.

Досліджені судом докази та мотиви суду.

13. Так, потерпілий Щербич С.С., суду пояснив, що у 2015 році він займався громадською діяльністю і був депутатом Лиманської районної ради. На вказаний період часу він знав обвинувачених і що вони займаються громадською діяльністю, крім цього він був безпосередньо знайомий із Демчуком Р.С., з яким кілька разів навіть бачився. За викладених обставин, йому зателефонував Демчук Р.С., та попросив зустрітися з ним і Стерненком С.В. щодо проведення благочинної акції біля ТЦ «Рів'єра». Приблизно у період часу між 19.30 год. до 20.00 год. вони зустрілись в с. Фонтанка, куди потерпілий приїхав на власному авто, обвинувачені на автомобілі марки «Опель». Він сів на заднє крісло салону автомобіля, за кермом був Демчук Р.С. а Стерненко С.В. на передньому пасажирському, при цьому в нього була рація. В цей час, до авто сіли двоє невідомих людей по обидві сторони від потерпілого, і почали його бити. Крім цього, Стерненко С.В. тричі вистрілив у нього, дві кулі попали в ногу, а одна в спину. Демчук Р.С. керуючи автомобілем направився в сторону с. Олександрівка. Прибувши до вказаного села, під'їхало ще одне авто. Після цього, йому на голову накинули чорний мішок, зав'язали руки, та із застосуванням насильства заставляли відмовитись від посади депутата. В подальшому, його привезли до підвалу, де продовжуючи бити, заставляли скласти з себе повноваження депутата, забрали карточки мобільних операторів, банківську карточку та грошові кошти. В результаті протиправних дій, йому були спричинені численні тілесні ушкодження, крім цього, він двічі втрачав свідомість поки йому наносили удари. Приблизно о 05 годині ранку його відвезли до скверу, звідки він на попутніх авто доїхав додому та звернувся до правоохоронних органів.

14. Так, відповідно до витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань від 25.04.2015 року, Щербич С.С. звернувся до чергової частини Комінтернівського РВ ГУМВС України в Одеській області із заявою про те, що 24.04.2015 року приблизно о 19 годині 30 хвилин біля автозаправочної станції «Татнафта» по вул. Незалежності в с. Фонтанка Комінтернівського району Одеської області невістановлені особи із заподіянням йому фізичних страждань та застосуванням травматичної зброї, викрали його, позбавили волі та привезли до м. Одеси. Вказані обставини також зазначені в протоколі прийняття заяви про вчинене кримінальне правопорушення (або таке, що готується) від 25.04.2015 року, та в протоколі проведення слідчого експерименту від 25.04.2015 року.

10:00 до 10:30, на узліччі навпроти автомобільної мийки по вул. незалежності в с. Фонтанка, Комінтернівського району Одеської області ніяких слідів злочину не виявлено, що зафіксовано протоколом слідчого Комінтернівського РВ ГУМВС в Одеській області Благарчуком О.В., із фото таблицею вказаний протокол відповідає вимогам ст.ст. 104-106, 223, 234, 237 КПК України.

16. Під час проведення слідчого експерименту від 25.04.2015 року у присутності понятих потерпілий Щербич С.С. повторив та показав обставини при який його було незаконно позбавлено волі, нанесено тілесні ушкодження, що зафіксовано протоколом слідчого Комінтернівського РВ ГУМВС в Одеській області Благарчуком О.В., із фото таблицею стопкадрів. Вказаний протокол відповідає вимогам ст.ст. 104-106, 223, 240 КПК України.

17. Потерпілий Щербич С.С. у присутності двох понятих, впізнав особу на фотознімку №2 (Стерненка С.В.) за рисами обличчя, по тілобудові, зачісці, як особу, яка 24.04.2015 року причетна до його побиття та незаконного позбавлення волі, що зафіксовано протоколом пред'явлення особи для впізнання від 25.04.2015 року. Вказаний протокол відповідає вимогам ст. 104-106, 223, 228, 231 КПК України.

18. Потерпілий Щербич С.С. у присутності двох понятих, впізнав особу на фотознімку №4 (Демчука Р.С.) за рисами обличчя, по тілобудові, зачісці, як особу, яка 24.04.2015 року причетна до його викрадення та катування, що зафіксовано протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 25.04.2015 року. Вказаний протокол відповідає вимогам ст. 104-106, 223, 228, 231 КПК України.

19. Потерпілий Щербич С.С. добровільно видав органу досудового розслідування спортивні штани чорного кольору марки «Адідас», спортивну куртку чорного кольору марки «Адідас», футболку синього кольору марки «Адідас» та вилучену резинову кулю від травматичного пістолета у пластиковій коробочці, два телефони марки «Нокія» 6700 і 1280, що зафіксовано заявою від 25.04.2015 року.

20. Під час огляду предмета за участі потерпілого Щербича С.С., слідчий встановив, що у наданих мобільних телефонах «Нокія» 1280 та 6700 відсутні сім-карти оператора мобільного зв'язку, номера ІМЕІ: [REDACTED] та ІМЕІ: [REDACTED] відповідно; на наданій резиновій кулі є сліди нашарування штучного походження синього та чорного кольорів; на футболці, штанах і куртці є сліди речовини бурого кольору та пошкодження у вигляді отворів, що зафіксовано протоколом огляду предмета із фото таблицями від 25.04.2015 року. Вказаний протокол відповідає вимогам ст. ст. 104-106, 223 КПК України.

21. Відповідно до висновку судово-трасологічної експертизи за експертною спеціальністю «Дактологічні дослідження» № 14 від 01.06.2015 року, на поверхнях дослідних об'єктів – мобільних телефонів Нокія 6700 та Нокія 1280 будь-яких папілярних узорів придатних для ідентифікації особи не виявлено.

22. Відповідно до висновку судово-медичної експертизи №87 від 28.05.2015 року, на підставі наявної медичної документації у потерпілого Щербича С.С. 1984 р.н., виявлені пошкодження у вигляді закритої черепно-мозкової травми: струс головного мозку, синці на повіках лівого ока, на слизистій оболонці верхньої губи справа, крововилив в склери лівого ока, зовнішня забійна рвана рана в області правого крила носа, садна в області тім'я справа, на червоній каймі верхньої губи справа, в лобній області зліва; забійні рани в області попереку справа на зовнішній поверхні правого бедра (дві) в середній третині; множинні синці в області сідниць, на передній поверхні лівої голені в середній третині, в області правого променезап'ясткового суглобу по зовнішній поверхні, в області лівого

передпліччя на передньо-зовнішній поверхні; синці на передній поверхні правої голени в верхній та середній третинах, на задній поверхні основної фаланги II пальця правої кисті, на передній поверхні лівої голени в верхній і середній третинах. Спричинені тілесні ушкодження у виді закритої черепно-мозкової травми утворилися від дії тупих предметів, конструктивні особливості яких не відобразились, відносяться до легких тілесних ушкоджень які спричинили короткочасний розлад здоров'я. Забійні рани в області попереку, і на зовнішній поверхні правого бедра (дві) в середній третині могли бути утворені при вистрілах із пристрою для відстрілення патронів з резиновими пулями, та відносяться до легких тілесних ушкоджень які спричинили короткочасний розлад здоров'я. Інші тілесні ушкодження є легкими тілесними ушкодженнями.

23. Відповідно до висновку судової балістичної експертизи №341-Б від 11.06.2015 року, добровільно виданий Щербичем С.С. предмет від 25.04.2015 року є частиною патрону травматичної дії – еластичною кулею, якою споряджаються патрони не смертельної дії калібру 9 ммР.А., дана куля могла бути відстріляна із пристрою травматичної дії калібру 9 ммР.А.

24. Згідно з висновком судово-медичної експертизи №1503 від 10.08.2015 року, у Щербича С.С. 1984 р.н., були наступні тілесні ушкодження: закрита черепно мозкова травма в формі струсу мозку, синці і садна обличчя, забійна рвана рана в області правого крила носа, три вогнепальні сліпі поранення спини (1) і правої нижньої кінцівки (2), множинні садна сідниць, передньої поверхні лівої голени, областей обох променезап'ясткових суглобів, закрите пошкодження зв'язкового апарату першого міжфалангового суглоба другого пальця правої кисті, синці нижніх кінцівок. Закрита черепно мозкова травма в формі струсу мозку, синці і садна обличчя, забійна рвана рана в області правого крила носа, синці нижніх кінцівок спричинені ударною дією тупих, твердих предметів. Три вогнепальні сліпі поранення спини і правої нижньої кінцівки спричинені дією вогнепальних снарядів відстріляних із вогнепальної зброї травматичної (не смертельної) дії. Закрите пошкодження зв'язкового апарату першого міжфалангового суглоба другого пальця правої кисті могло бути спричинено шляхом перерозгинання і обертання вказаного пальця. Садна областей обох променезап'ясткових суглобів спричинені шляхом тертя и ковзання по шкірі тупих предметів, якими могли бути пластикові хомути. закрита черепно мозкова травма в формі струсу мозку, синці і садна обличчя, забійна рвана рана в області правого крила носа, три вогнепальні сліпі поранення спини (1) і правої нижньої кінцівки (2) та закрите пошкодження зв'язкового апарату першого міжфалангового суглоба другого пальця правої кисті є легкими тілесними ушкодженнями, які спричинили короткочасний розлад здоров'я. Інші вказані ушкодження є легкими тілесними ушкодженнями. Тілесні ушкодження у Щербича С.С. могли утворитися в період часу з 19:30 24.04.2015 року до 03:30 год. 25.04.2015 року.

25. Щербич С.С. у присутності двох понятих впізнав серед чотирьох пістолетів - пістолет з якого Стерненко С.В. здійснив три постріли по кольору та конфігурації (предмет під №1), що зафіксовано протоколом пред'явлення речей для впізнання від 23.12.2015 року. Вказаний протокол відповідає вимогам ст. ст. 104-106, 223, 229, 231 КПК України.

26. Відповідно до висновку судово-медичної експертизи №3177 від 16.01.2016 року, на підставі опису локалізації вогнепальних поранень а також сформованих на їх місці рубців, слід вважати, що в момент пострілів Щербич С.С. був звернений правою задньою бічною поверхнею тіла до дульного зрізу зброї або знаходився в положенні близькому до такого.

27. 09.06.2015 року, у період часу між 15 год. та 15 год. 10 хв., свідок ...

24.04.2015 року, а саме: вона знаходилась за своїм місцем мешкання, та через відкрите вікно квартири почула знайомий голос Щербича С.С. який кричав і кликав на допомогу. Через вікно квартири вона побачила два автомобіля темного кольору один з яких «Ніссан Максима» р.н. ВН [REDACTED] ВВ. Після цього, вона вийшла в двір і поруч з фасадом будинку, побачила в другому автомобілі через відчинені дверцята боротьбу Щербича С.С. та невідомих осіб у камуфляжній формі. Після того, як Щербича С.С. побороти, обидва автомобілі вирушили у невідомому напрямку. Вказані події відбувались поміж будинками №38 та 39 по вул. Центральній у с. Фонтанка, що зафіксовано протоколом проведення слідчого експерименту. Вказаний протокол відповідає вимогам ст.ст. 104-106, 223, 240 КПК України.

28. Як вбачається із статистичної таблиці і трафіку з'єднань абонентських номерів, сформованої на підставі отриманої від операторів телекомунікацій інформації в порядку ст. 71 КПК України: абонентський номер [REDACTED] (Стерненка С.В.) 24.04.2015 року, о 19:11 та 19:13 здійснював виклики, в зоні покриття базової станції телекомунікаційних мереж ТОВ «Lifecell» (далі – базової станції), за адресою: Одеська область, Комінтернівський район, с. Фонтанка, вул. Центральна 54; у цей же період: 24.04.2015 року, о 19:14 абонентський номер [REDACTED] (Демчука Р.С.) здійснив виклик на абонентський номер [REDACTED] (Щербича С.С.). який теж перебував межах базової станції за цією адресою. Крім цього, абонентський номер Щербича С.С. отримував вхідні смс-сповіщення, в межах даної базової станції до 19:28 24.04.2015 року.

Після цього, абонентський номер [REDACTED] (Стерненка С.В.) здійснював Інтернет-зв'язок, вхідні та вихідні виклики у межах базової станції за адресою: Одеська область, Овідіопольський район, м. Одеса, вул. Карантинна, 21/2, у період часу 20:17 до 20:31, та з 20:50 до 23:39 24.04.2015 року.

Абонентський номер [REDACTED] (Демчука Р.С.) отримував вхідний виклик у межах базової станції за адресою: Одеська область, Овідіопольський район, м. Одеса, вул. Карантинна, 21/2, о 21:04. У період часу з 22:06 24.04.2015 року до 00:50 25.04.2015 року, вказаний абонентський номер знаходився в умовах переадресації.

Абонентський номер [REDACTED] (Щербича С.С.). отримував вхідний виклик у межах базової станції за адресою: Одеська область, Овідіопольський район, м. Одеса, вул. Карантинна, 21/2, о 19:52 24.04.2015 року. У період часу з 20:16 24.04.2015 до 03:18 25.04.2015 року (включно), вказаний абонентський номер знаходився в умовах переадресації.

Абонентський номер [REDACTED] (Щербича С.С.), будь-яких викликів чи Інтернет-зв'язків у період, який підлягає доказуванню, не мав.

29. Також, як вбачається із схематичного зображення районів ймовірного перебування користувачів абонентських номерів на карті місцевості, виданого на доручення старшого слідчого в ОВС СУ ГУНП в Одеській області Куралова В.М. від 01.12.2015 року, абонентський номер [REDACTED] (Стерненка С.В.) 24.04.2015 року, о 19:11 та 19:13 здійснював виклики, в зоні покриття базової станції телекомунікаційних мереж ТОВ «Lifecell» (далі – базової станції) в районі с. Фонтанка, а о 19:39 -19:40 24.04.2015 року в районі вул. Миколаївської дороги, що в м. Одесі.

30. 08 вересня 2015 року, в період часу з 13:40 до 14:40, у приміщенні квартири [REDACTED] по вул. Грушевського у м. Одесі, в ході санкціонованого обшуку у присутності двох понятих слідчий виявив і вилучив мобільний телефон «Samsung» IMEI № [REDACTED] з сім – картою оператора мобільного зв'язку «Life № [REDACTED]»; мобільний телефон «iPhone 6» IMEI № [REDACTED] картою оператора мобільного зв'язку «Life»;

якому знаходяться сім гумових куль, упаковка сріблястого кольору з написом «Буторфанолу тартрат, розчин для ін'єкцій 0,2 %, шприц-тюбик»; ніж з рукояткою коричневого кольору; кинджал з рукояткою чорного кольору бочко образної форми; слот для сім – картки оператора мобільного зв'язку «Life» за № [REDACTED]; слот для сім – картки оператора мобільного зв'язку «Life» за № [REDACTED]; ноутбук марки «Lenovo» s/n CB 16238009 p/w 59331306; портативний зарядний пристрій золотистого кольору «10400»; ноутбук «Asus» чорного кольору без серійного номеру; дубинка чорного кольору з написом «Police 50000 KV BL-1109»; ноутбук марки «Lenovo» B 580 s/n WB08759511; патрон калібру 5.45 мм; стріляна гільза калібру 7.62 мм; стріляна гільза калібру 5.45 мм; диктофон «Wave/mp3 recorder R-05»; блокнот з написом «Спільна мета»; аркуш паперу з рукописним текстом; системний блок від персонального комп'ютера; автомат «Юнкер-2» № 05110998, що зафіксовано протоколом обшуку від 08.09.2015 року. Вказаний протокол відповідає вимогам ст. ст. 104-106, 223, 233-236 КПК України.

31. Відповідно до висновку судово-балістичної експертизи №195-Д/628-Б/1393-Х від 07.10.2015 року, на поверхні предметів наданих на дослідження слідів папілярних узорів рук не виявлено, наданий на дослідження пістолет, що був вилучений 08.09.2015 року під час обшуку за адресою: м. Одеса, вул. М.Грушевського, [REDACTED] є нестандартною короткоствольною гладкоствольною вогнепальною зброєю, стартовим (шумовим) пістолетом «ЕРМА 459-С» калібру 9 мм Р.А. №б/н., конструктивні особливості якого виключають проведення пострілів, виключно шумовими патронами через викручування втулки з каналу ствола, та з вказаного пістолета можливо проводити постріли шумовими патронами калібру 9 мм Р.А., патронами калібру 9 ммР.А., що споряджаються гумовими або аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами, а також патронами роздільного спорядження, вказаний пістолет виготовлений промисловим способом і конструктивні зміни до нього не вносились. Наданими на дослідження 7 патронами калібру 9 ммР.А. можливо стріляти із вказаного пістолета. Надана на дослідження куля, добровільно видана Щербичем С.С. 25.04.2015 року, виготовлена з полімерного матеріалу, який на своїй поверхні не відображає особливості внутрішньої поверхні каналу ствола. Пошкодження на носильних речах, добровільно наданих потерпілим Щербичем С.С. є механічними пошкодженнями з мінус матеріалу, які були утворені внаслідок зіткнення з перешкодами, та містять сліди продуктів пострілу з використанням нітроцелюлозного пороху, що свідчить про те, що вказані пошкодження могли бути утворені внаслідок пострілу зі зброї з вогнепальним принципом метання снаряду.

32. Протоколом огляду предмету, мобільних телефонів марки «Samsung» IMEI № [REDACTED] з сім – карткою оператора мобільного зв'язку «Life № [REDACTED] та «iPhone 6» IMEI № [REDACTED], старший слідчий в ОВС СУ ГУМВС в Одеській області від 06.2015 року у присутності двох понятих, зафіксував огляд телефонної книги контактів, стартового пістолету «ЕРМА 459-С», автомату ЮНКЕР-2, упаковки з написом «Буторфанол тартрат», багету з руків'ям коричневого кольору, який складається з клинка обмежувача та руків'я, ножа, та інших вилучених в ході обшуку предметів. Вказаний протокол відповідає вимогам ст. ст. 104-106, 223, 237 КПК України.

33. Відповідно до оригіналу договору оренди від 05.04.2015 року, Стерненко С.В. орендував квартиру за адресою: м. Одеса, вул. Грушевського, [REDACTED].

34. Відповідно до ст. 86 КПК України доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому цим Кодексом.

та відомостей, які стосуються особи підозрюваного, обвинуваченого.

36. Під час судового розгляду, сторона захисту: Стерненко С.В. та його захисник заявили клопотання про визнання недопустимим доказами: протокол обшуку за місцем проживання Стерненка С.В. з тих підстав, що в порушення вимог ст. 87 КПК України, останньому не було надано можливість залучити захисника, чим порушено його право на захист; висновків судово-медичних експертиз №87 від 28.05.2015 року та №1503 від 10.08.2015 року у зв'язку із недотриманням вимог щодо використання державної мови, що свідчить про порушенням вимог кримінального процесуального законодавства; висновка судової балістичної експертизи №195-Д/628-Б/1393-Х від 07.10.2015 року з тих підстав, що, на думку сторони захисту, експерти самостійно вносили зміни до пістолета шляхом викручування втулки з каналу ствола.

37. Що стосується таких порушень, то суд зазначає наступне.

Відповідно до ст. 87 КПК України недопустимими є докази, отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій внаслідок істотного порушення прав та свобод людини

У частині другій вказаної статті перелічені випадки, які свідчать про істотність порушення прав та свобод людини, одним із яких є порушення права на захист.

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення дотримання прав учасників кримінального провадження та інших осіб правоохоронними органами під час здійснення досудового розслідування» №2213-VIII від 16 листопада 2017 року, з метою вирішення проблемних питань та підвищення рівня захисту суб'єктів господарювання (та інших осіб) під час досудового розслідування кримінального провадження, законодавцем однією із обов'язкових підстав для визнання доказу недопустимим вказано і факт недопущення адвоката до участі у проведенні обшуку на підставі ухвали слідчого судді.

В той же час, відповідно до ст. 5 КПК України, яка визначає дію Кодексу у часі, процесуальна дія проводиться, а процесуальне рішення приймається згідно з положеннями цього Кодексу, чинними на момент початку виконання такої дії або прийняття такого рішення.

Відповідно до ст. 7 КПК України, зміст та форма кримінального провадження повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, до яких, зокрема, відносяться верховенство права та забезпечення права на захист.

Статтею 8 КПК України, регламентовано, що принцип верховенства права у кримінальному провадженні застосовується з урахуванням практики Європейського суду з прав людини.

Крім цього, одним із найважливіших прав, зазначених у Кримінальному процесуальному кодексі України, Конституції України та Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод є право на захист.

У статті 20 КПК України, право на захист реалізується шляхом забезпечення права підозрюваного, обвинуваченого, виправданого чи засудженого надавати усні або письмові пояснення з приводу підозри чи обвинувачення, збирати і подавати докази, брати особисту участь у кримінальному провадженні, користуватися правовою допомогою захисника, а також реалізовувати інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

ОСНОВНОПОЛОЖЕННЯ СВОБОД, КОЖНИЙ ОБВИНУВАЧЕНИЙ У ВЧИНЕННІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ МАЄ ЩОНАЙМЕНШЕ ПРАВО ЗАХИЩАТИ СЕБЕ ОСОБИСТО ЧИ ВИКОРИСТОВУВАТИ ЮРИДИЧНУ ДОПОМОГУ ЗАХИСНИКА, ВИБРАНОВОГО НА ВЛАСНИЙ РОЗСУД, АБО - ЗА БРАКОМ ДОСТАТНІХ КОШТІВ ДЛЯ ОПЛАТИ ЮРИДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ЗАХИСНИКА - ОДЕРЖУВАТИ ТАКУ ДОПОМОГУ БЕЗОПЛАТНО, КОЛИ ЦЬОГО ВИМАГАЮТЬ ІНТЕРЕСИ ПРАВОСУДДЯ.

Так, на момент проведення санкціонованого обшуку а саме 08.09.2015 року, законом не передбачалась можливість залучення адвоката. Окремо суд зазначає, що незважаючи на безспірне погодження із тим, що така участь адвоката є важливою гарантією дотримання прав і свобод осіб у кримінальному провадженні, суд не може визнати вказаний обшук незаконним, так як згідно зі дією Кодексу у часі, на момент його проведення, вказані обставини не були порушенням. Крім цього, як вбачається із реєстру прийнятих в ході досудового розслідування процесуальних рішень, 08.09.2015 року старший слідчий в ОВС СУ ГУМВС в Одеській області Куралов В.М. залучив захисників для забезпечення права на захист.

38. Крім цього, як суд зазначав вище, у ст. 87 КПК України чітко наведений перелік підстав для визнання доказів недопустимими.

Вимоги щодо змісту і оформлення висновку експерта містяться у спеціальних нормах Кримінального процесуального кодексу, а саме – у ст. 101 та 102. Ось, кілька із них: висновком експерта - є докладний опис проведених експертом досліджень та зроблені за їх результатами висновки, обґрунтовані відповіді на запитання, поставлені особою, яка залучила експерта, або слідчим суддею чи судом, що доручив проведення експертизи. Висновок повинен ґрунтуватися на відомостях, які експерт сприймав безпосередньо або вони стали йому відомі під час дослідження матеріалів, що були надані для проведення дослідження. Експерт дає висновок від свого імені і несе за нього особисту відповідальність. Висновок експерта не може ґрунтуватися на доказах, які визнані судом недопустимими. Висновок експерта надається в письмовій формі, але кожна сторона має право звернутися до суду з клопотанням про виклик експерта для допиту під час судового розгляду для роз'яснення чи доповнення його висновку. У висновку експерта обов'язково повинно бути зазначено, що він попереджений про відповідальність за завідомо неправдивий висновок та відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків. Якщо при проведенні експертизи будуть виявлені відомості, які мають значення для кримінального провадження і з приводу яких не ставилися питання, експерт має право зазначити про них у своєму висновку. Висновок підписується експертом.

Жодних інших вимог, Кримінальний процесуальний кодекс України, до висновку експерта не пред'являє.

Суд погоджується із твердженням сторони захисту про те, що використання державної мови є обов'язковим засобом спілкування на всій території України, при здійсненні повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування (мова актів, роботи, діловодства, документації тощо), а також в інших публічних сферах суспільного життя. З метою забезпечення врегулювання порядку застосування української мови, Верховною Радою України прийнято Закон України « Про забезпечення функціонування української мови як державної» № 2704-VIII від 25 квітня 2019 року. В той же час, як суд зазначав раніше, за загальним правилом, і відповідно до Конституції України, закони не мають зворотної сили і не можуть визначати критерії, по яким здійснюється оцінка законності виконання будь-яких повноважень, в тому числі надання висновків експертами.

Також, правильно зазначив обвинувачений Стерненко С.В. про те, що у ст. 29 КПК України кримінальне провадження здійснюється державною мовою. Сторона

державною мовою.

Однак, згідно зі ст. 3 КПК України стороною кримінального провадження з боку обвинувачення є слідчий, дізнавач, керівник органу досудового розслідування, керівник органу дізнання, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим Кодексом.

Таким чином, експерт є незацікавленим учасником кримінального провадження, який може бути залучений будь-якою із сторін, а тому на момент дачі висновку, відповідно до КПК України він не повинен був складати висновок виключно державною мовою, а тому підстав для визнання висновків судово-медичних експертиз недопустимими доказами у суду немає.

39. Окремо обвинувачений Стерненко С.В. зазначив про те, що матеріали справи містять ознаки сфабрикованості, так як відповідно до медичної документації Щербич С.С. 25.04.2015 року перебував на стаціонарному лікуванні, і в той же день брав участь у слідчій (розшуковій) дії щодо огляду місця події у с. Фонтанка, Одеської області по вул. Незалежності.

Суд не може погодитись із даним твердженням, так як Щербич С.С. не перебував у такому фізичному стані, що не міг відлучатися із медичного закладу. Крім цього, після подій, що ставляться у провину Демчуку Р.В. та Стерненку С.С., Щербич С.С. самостійно направився додому із місця, де його висадили невстановлені особи, що теж свідчить про фізичну можливість потерпілого брати участь у слідчих (розшукових) діях за необхідності. Також суд зазначає, що вказана медична документація ні стороною обвинувачення, ні стороною захисту не була надана до суду, для можливості більш детальної оцінки викладених обвинуваченим порушень.

40. Обидва обвинувачені зазначали про те, що показання Щербича С.С. є необ'єктивними, надуманими і не відповідають дійсності, однак суд критично ставиться до таких пояснень обвинувачених з огляду на наступне.

Відповідно до ст. 94 КПК України суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Судом здійснено ретельний аналіз наданих до суду письмових доказів та показань, які суд сприймав безпосередньо. Висновки щодо відповідності доказів вимогам належності і допустимості судом наведено при переліченні таких доказів. Не зважаючи, на те, що певні із наданих доказів не містили в собі підтверджень обставин, які підлягають доказуванню, суд теж навів їх у вирок для забезпечення вимог повноти та об'єктивності викладення вироку. Однак, і при таких умовах суд не вбачає підстав для визнання показів потерпілого недостовірними, так як останній був допитаний з дотриманням приписів ст. ст. 352-353 КПК України, тобто приведений до присяги, був попереджений про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину, а тому його покази є доказами у розмінні ст. 84 КПК України, а також вони логічні, послідовні та змістовні. Крім іншого, його покази підтверджуються: протоколом проведення слідчого експерименту, в ході якого Захарчук С.Л. зазначила, що бачила два транспортні засоби та Щербича С.С. у присутності невідомих осіб; трафіком з'єднань осіб, у межах покриття базових станцій, чим підтверджується, що абонентські номери, якими користуються Стерненко С.В., Демчук Р.В. та Щербич С.С. знаходились одних і тих же місцях покриття базових станцій протягом періоду поки останній був незаконно викрадений; висновками експертиз щодо тілесних

пред'явлення для визнання особи за фотокартками є способом документування підтвердження того, що Щербич С.С. справді впізнає підозрюваних. Що стосується заперечень сторони захисту щодо проведеного протоколу пред'явлення для визнання предмета, з тих підстав, що Щербич С.С. не мав відповідних знань, суд вважає їх надуманими. Крім цього, в ході злочину, у потерпілого було вилучено дозвіл на зброю, що підтверджує наявність у останнього мінімально необхідних знань для прийняття вказаного протоколу як достовірного доказу.

41. Захисник Мука А.О. та обвинувачений Стерненко С.В. зазначили про те, що останній не може бути притягнутий до кримінальної відповідальності за незаконне поводження зі зброєю так як відповідний закон, який регулює поводження зі зброєю не існує. Вказана обставина також виключає можливість притягнення до відповідальності з точки зору Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики Європейського суду про права людини, щодо «ніякого покарання без закону». Крім цього, існують підстави для звільнення Стерненка С.В. від кримінальної відповідальності у зв'язку із добровільною видачою пістолета під час обшуку, та у зв'язку із малозначністю вчиненого. Також висновок балістичної експертизи не є допустимим доказом. На підтвердження недопустимості висновку судової балістичної експертизи №195-Д/628-Б/1393-Х від 07.10.2015 року, сторона захисту надала висновок спеціаліста Большакова Вадима Натановича від 12.11.2020 року, у якому останній зазначає про неправильність проведеного дослідження.

42. Що стосується висновку спеціаліста, суд не може брати вказаний документ як доказ, з огляду на наступне.

Відповідно до ч. 2 ст. 84 КПК України, процесуальними джерелами доказів є показання, речові докази, документи, висновки експертів.

В той же час, спеціалістом у кримінальному провадженні є особа, яка володіє спеціальними знаннями та навичками і може надавати консультації та висновки під час досудового розслідування і судового розгляду з питань, що потребують відповідних спеціальних знань і навичок.

Однак, висновок спеціаліста не може спростовувати висновок експерта з огляду на більш сувору відповідальність експерта, який в обов'язковому порядку повідомляється про кримінальну відповідальність за завідомо неправдивий висновок та відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків, а висновок експерта окремо визнається процесуальним джерелом доказів.

Згідно із системними вимогами ст. ст. 332 та 242 КПК України, сторона захисту з метою спростування чи перевірки відомостей викладених у висновку експерта мала право звернутися до суду із клопотанням про проведення повторної експертизи.

Так, кримінальне провадження здійснюється із застосуванням принципу диспозитивності, відповідно до якого сторони кримінального провадження є вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, передбачених цим Кодексом.

Крім цього, відповідно до принципу змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість, створює необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків.

Відповідно до частини другої статті 92 КПК обов'язок доведення допустимості доказів покладено на сторону, що їх подає.

Таким чином, суд приходить до переконання, що сторона захисту, не

порядку для підтвердження своїх висновків і позицій. Суд, в свою чергу, не володіє такими спеціальними знаннями і немає підстав сумніватися у викладеному експертами висновку, з огляду на його відповідність змісту і формі, які викладені у ст. ст. 101-102 КПК України, про які суд зазначав вище, а тому підстав для визнання цього доказу недопустимим судом не встановлено.

43. Що стосується відсутності конкретного закону, суд зазначає наступне.

Суд при ухваленні вироку, враховує висновки щодо застосування відповідних норм права, викладені в постановках Великої палати Верховного Суду.

У постанові Великої Палати Верховного суду по справі №288/1158/16-к від 03.07.2019 року, сформований наступний правовий висновок.

Так, об'єктивну сторону злочину, передбаченого частиною першою статті 263 КК, утворює носіння, зберігання, придбання, передача чи збут вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв (далі - зброя) без передбаченого законом дозволу. Конструкція наведеної правової норми є бланкетною, тобто містить відсилання до спеціального закону, яким встановлено одержання дозволу на зазначені вище дії.

Поняття «закон» на нормативному рівні не визначено. У теорії права існують два основних підходи до визначення цього терміна, що ґрунтуються на широкому та вузькому розумінні його змісту.

У вузькому значенні законом є письмовий нормативно-правовий акт, прийнятий Верховною Радою України або всеукраїнським референдумом, підписаний та оприлюднений у порядку, встановленому Конституцією України та Законом України «Про регламент Верховної Ради України».

У широкому значенні поняття «закон» охоплює все законодавство і включає як закони у вузькому розумінні, так і підзаконні нормативно-правові акти - постанови Верховної Ради України, укази Президента України, декрети і постанови Кабінету Міністрів України, накази міністерств та інших органів виконавчої влади тощо.

У КК термін «закон» використовується як у широкому, так і у вузькому значенні.

Якщо в КК поняття «закон» вжито у вузькому розумінні, нормативно-правовий акт конкретизується - обов'язково зазначається назва закону або ж за словом «закон» слідує слово «України».

У зазначений спосіб сконструйовані бланкетні норми, що містяться, зокрема, в абзаці другому частини першої статті 55 (строк позбавлення права обіймати певні посади як додаткового покарання у справах, передбачених Законом України «Про очищення влади»), частині третій статті 59 (визначення законом України переліку майна, що не підлягає конфіскації), частині першій статті 74 і частині першій статті 86 (застосування амністії на підставі закону України), пункті другому Примітки до статті 2181 (вживання терміну «пов'язана з банком особа» у значенні, визначеному Законом України «Про банки і банківську діяльність»), статті 3661 (подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції»).

Коли ж у тексті КК слово «закон» вживається лише як узагальнююче поняття, воно використовується у широкому значенні, тобто може охоплювати як власне закони, так і інші акти чинного законодавства, і у такому значенні слово «закон» вжито у статті 263 КК. У розумінні цієї статті «передбаченим законом дозволом» на поводження зі зброєю варто вважати дозвіл, що може бути встановлений будь-яким нормативно-правовим актом, у тому числі підзаконним.

Виходячи зі змісту статті 92 Конституції України правовий режим обігу зброї

Порядок поводження зі зброєю, в тому числі підстави і процедуру одержання спеціальних дозволів на її придбання, носіння і зберігання, на даний час установлено Положенням про дозвільну систему, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 року № 576 з наступними змінами (далі - Положення), та Інструкцією про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів, затвердженою наказом Міністерства внутрішніх справ України від 21 серпня 1998 року № 622 (далі - Інструкція).

Зазначені Положення та Інструкція, зміст яких не суперечить Конституції України та іншим нормативно-правовим актам вищого рівня, у контексті застосування статті 263 КК охоплюються поняттям «закон».

Зміст і призначення закріпленої у статті 263 КК кримінально-правової заборони полягає насамперед у захисті суспільства й держави від найтяжчих насильницьких злочинів, умови для вчинення яких створює неконтрольований обіг зброї. Такі злочинні діяння є особливо небезпечними, адже ставлять під загрозу життя і здоров'я невизначеного кола осіб. Натомість згідно зі статтею 3 Конституції України людина, її життя, здоров'я та безпека належать до найвищих соціальних цінностей. З огляду на викладене, поводження з вогнепальною зброєю як предметом, пов'язаним із підвищеними ризиками, вимагає державного регулювання у спеціально дозвільний спосіб.

Крім цього, відповідно до частини другої статті сьомої Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод «Ніякого покарання без закону», ця стаття не є перешкодою для судового розгляду, а також для покарання будь-якої особи за будь-яку дію чи бездіяльність, яка на час її вчинення становила кримінальне правопорушення відповідно до загальних принципів права, визнаних цивілізованими націями.

Згідно із загальними принципами права, свавільний і нерегламентований (будь-яким із передбачених джерел права) обіг вогнепальної зброї, боєприпасів і вибухових речовин є недопустимим у цивілізованому суспільстві. Таким чином, посилення сторони захисту на безпідставність притягнення до кримінальної відповідальності за вказаною статтею не знайшли свого підтвердження.

44. Щодо звільнення від кримінальної відповідальності за малозначність, суд зазначає наступне.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 КК України, не є злочином дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим Кодексом, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі.

Відповідно до санкції частини першої статті 263 КК України, такий злочин є тяжким так як карається виключно позбавленням волі на строк від трьох до семи років. Сам факт придбання (будь-яким способом: за матеріальну винагороду, шляхом знахідки, обміну і т.д.), носіння (перенесення між місцем придбання і місцем проживання в т.ч.), зберігання (при собі чи за місцем проживання і т.д.) є сам по собі дією, яка визнається незаконною, тобто злочин має формальний склад і не потребує настання суспільно-небезпечних наслідків, що теж підтверджує підкреслену законодавцем тяжкість такого злочину, і виключає можливість застосування вимог ч. 2 ст. 11 КК України, для звільнення від кримінальної

звернути увагу на наступне.

Згідно з ч. 3 ст. 263 КК України, звільняється від кримінальної відповідальності особа, яка вчинила злочин, передбачений частинами першою або другою цієї статті, якщо вона добровільно здала органам влади зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої.

Так, відповідні висновки щодо застосування такої норми права є у рішенні Першої палати Кримінального касаційного суду Верховного суду від 04 грудня 2018 року по справі №161/3885/16-к.

Відповідно до ч. 3 ст. 263 КК України добровільна здача зброї означає, що людина має можливість і надалі безперешкодно її зберігати, проте за власним бажанням (незалежно від причин та мотивів) передає зброю відповідному державному органу.

Як вбачається із ухвали слідчого судді Приморського районного суду м. Одеси Іванова В.В. від 28 серпня 2015 року, метою обшуку за місцем проживання Стерненка С.В. було, в тому числі, виявлення і вилучення пістолету травматичної дії, гумових куль від набоїв травматичної дії.

Тобто, за кілька днів до проведення обшуку, у органу досудового розслідування уже були підстави вважати, що за вказаною адресою є зброя, і ці підстави були обґрунтовані таким чином, що переконали слідчого суддю у можливості віднайдення цих предметів.

Посилання Стерненка С.В. що він добровільно видав пістолет із набоями не зафіксовані жодним чином. Як вбачається із протоколу обшуку, один із перших виявлених і вилучених предметів є пістолет (на першій сторінці протоколу обшуку від 08.09.2015 року). Жодних зауважень, заперечень до даного протоколу Стерненком С.В. не надано, так як і понятими, які брали участь у цій слідчій (розшуковій) дії. Таким чином, на думку суду, Стерненко С.В. визнав факт зберігання ним зброї і боєприпасів тоді, коли вже не мав можливості надалі безперешкодно їх зберігати, а тому видача зброї за таких обставин не є добровільною і підстав для звільнення від кримінальної відповідальності згідно зі ч. 3 ст. 263 КК України судом не встановлено.

46. Таким чином, всі наведені судом докази в своїй сукупності та взаємозв'язку не містять суперечностей, доповнюють один одного, об'єктивно підтверджують надані потерпілим покази та дають можливість суду прийти до однозначного висновку про те, що вина обвинувачених у вчиненні інкримінованих їм кримінальних правопорушень за ч. 2 ст. 187 та ч. 2 ст. 146 КК України, є доведеною у повному обсязі, крім цього, вина обвинуваченого Стерненка С.В. у вчиненні злочину передбаченого ч. 1 ст. 263 КК України є теж доведеною у повному обсязі.

Статті Закону України про кримінальну відповідальність, що передбачають відповідальність за злочини, винними у вчиненні яких визнаються Стерненко С.В. та Демчук Р.С.

47. Умисні дії обвинуваченого Стерненка С.В. суд кваліфікує за ч. 2 ст. 146 КК України як: *викрадення людини, незаконне позбавлення волі, вчинене з корисливих мотивів, за попередньою змовою групою осіб, способом небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, що супроводжувалося заподіянням фізичних страждань, із застосуванням зброї протягом тривалого часу.*

48. Умисні дії обвинуваченого Стерненка С.В. суд кваліфікує за ч. 2 ст. 187 КК України як: *напад з метою заволодіння чужим майном, поєднаний із застосуванням насильства небезпечного для життя чи здоров'я особи, яка зазнала*

України як: носіння, зберігання, придбання зброї та боєприпасів без передбаченого законом дозволу.

50. Умисні дії обвинуваченого Демчука Р.С. суд кваліфікує за ч. 2 ст. 146 КК України як: викрадення людини, незаконне позбавлення волі, вчинене з корисливих мотивів, за попередньою змовою групою осіб, способом небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, що супроводжувалося заподіянням фізичних страждань, із застосуванням зброї протягом тривалого часу.

51. Умисні дії обвинуваченого Демчука Р.С. суд кваліфікує за ч. 2 ст. 187 КК України як: напад з метою заволодіння чужим майном, поєднаний із застосуванням насильства небезпечного для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу (розбій), вчинений за попередньою змовою групою осіб.

Обставини, які пом'якшують або обтяжують покарання Стерненку С.В. та Демчуку Р.С.

52. Обставин, що пом'якшують покарання Стерненку С.В. відповідно до ст. 66 КК України, судом не встановлено

53. Обставиною, що обтяжує покарання Стерненку С.В. відповідно до ст. 67 КК України є вчинення злочину у зв'язку з виконанням потерпілим службового та громадського обов'язку.

54. Обставинам, що пом'якшують покарання Демчуку Р.С. відповідно до ст. 66 КК України судом не встановлено.

55. Обставинами, що обтяжують покарання Демчуку Р.С. відповідно до ст. 67 КК України є рецидив злочинів, та вчинення злочину у зв'язку з виконанням потерпілим службового та громадського обов'язку.

Мотиви призначення покарання.

56. Суд, при визначенні заходу примусу від імені держави обвинуваченому Стерненку С.В. відповідно до вимог ст. 65 КК України, враховує ступінь тяжкості вчиненого, особу обвинуваченого, та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

57. У відповідності до вимог Закону України про кримінальну відповідальність, покарання має на меті не тільки кару, а повинне забезпечити перевиховання обвинуваченого, задля недопущення повторення протиправної поведінки з його сторони. Покарання повинно бути справедливим.

58. Судом встановлено, що Стерненко С.В. обвинувачується у вчиненні кількох кримінальних правопорушень, які є умисними і посягають на різні охоронювані Законом права. Крім цього, суд враховує, що згідно із наданих довідок Стерненко С.В. до кримінальної відповідальності раніше не притягувався, є активним учасником суспільного життя і характеризується позитивно, є особою молодого віку, і юристом по спеціальності. В той же час, вказані обставини не виправдовують вчинених дій і не можуть зменшити ступінь тяжкості таким чином, щоб особа була повністю звільнена від відповідальності. Судом встановлено обтяжуючу обставину. Крім цього, обвинувачений в судовому засіданні зазначив, що він негативно ставиться до політичної партії, до якої колись входив потерпілий. Суд є безстороннім, не надаючи ніякої оцінки тим обставинам, яких поглядів дотримуються ті чи інші особи, повинен зазначити, що згідно зі ст. 15 Конституції України суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Не може бути жодної расової, релігійної чи іншої дискримінації. Вчинення злочину щодо особи у зв'язку із виконанням нею суспільного обов'язку

62. Витрати за проведення судових експертиз, стягнуті із обвинувачених солідарно.

63. У зв'язку із призначенням покарання пов'язаного із ізоляцією від суспільства, з метою забезпечення виконання покарання суд вважає за необхідне застосувати запобіжний захід у вигляді тримання під вартою Стерненка С.В. та Демчука Р.В. взявши під варту у залі суду.

64. Заставу сплачену за обвинувачених Демчука Р.С. та Стерненка С.В. повернути – скасувавши такий запобіжний захід.

65. При цьому, суд відповідно до ст. 72 КК України, повинен прийняти рішення щодо зарахування строку попереднього ув'язнення.

Відповідно до ст. 1 Закону України від 30 червня 1993 року № 3352-ХІІ «Про попереднє ув'язнення» таке ув'язнення є запобіжним заходом, який у випадках, передбачених КПК України, застосовується щодо підозрюваного, обвинуваченого (підсудного) та засудженого, вирок щодо якого не набрав законної сили.

Обвинувачені Стерненко С.В. та Демчук Р.В. визнаються винними за вчинення злочинів які мали місце 24.04.2015 року.

Великою палатою Верховного суду, по справі №663/537/17 від 29.08.2018 року, зазначено, якщо особа вчинила злочин до 20 червня 2017 року (включно) і щодо неї продовжували застосовуватися заходи попереднього ув'язнення після 21 червня 2017 року, тобто після набрання чинності Законом № 2046-VIII, то під час зарахування попереднього ув'язнення у строк покарання застосуванню підлягає ч. 5 ст. 72 КК України в редакції Закону № 838-VIII. В такому разі Закон № 838-VIII має переживаючу (ультраактивну) дію. Застосування до таких випадків Закону № 2046-VIII є неправильним, оскільки зворотна дія Закону № 2046-VIII як такого, що «іншим чином погіршує становище особи», відповідно до ч. 2 ст. 5 КК України не допускається.

Зважаючи на вимоги Закону України про кримінальну відповідальність та кримінального процесуального кодексу України, суд вважає за доцільне строк відбування покарання обраховувати з моменту фактичного затримання Стерненка С.В. та Демчука Р.В. В строк відбування покарання на підставі ст. 72 КПК України, зарахувати строк попереднього ув'язнення (застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою) у період з 19.02.2021 року по день набрання вироком законної сили, та період перебування під вартою під час досудового розслідування а саме з 08.09.2015 року по 11.09.2015 року із розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

На підставі ст. ст. 49, 68, 70, 71, 72 (в ред. Закону № 838-VIII), 74 КК України, керуючись ст. ст. 100, 349, 367-368, 370-371, 373-376, 395, 532 КПК України, суд -

У Х В А Л І Я:

1. **Стерненка Сергія В'ячеславовича** визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 2 ст. 146, ч. 2 ст. 187, ч. 1 ст. 263 КК України, призначити йому покарання за:

- ч. 2 ст. 187 КК України у виді позбавлення волі строком на 7 (сім) років з конфіскацією $\frac{1}{2}$ всього належного йому майна;

- ч. 1 ст. 263 КК України у виді позбавлення волі строком на 3 (три) роки.

2. На підставі ч. 5 ст. 74, п. 3 ч. 1 ст. 49 КК України **Стерненка Сергія В'ячеславовича** звільнити від покарання за ч. 2 ст. 146 КК України у зв'язку із закінченням строку притягнення до кримінальної відповідальності.

3. На підставі ст. 70 КК України, шляхом часткового складання призначених покарань, остаточно призначити покарання Стерненку Сергію В'ячеславовичу у виді позбавлення волі строком на 7 (сім) років 3 (три) місяці, з конфіскацією $\frac{1}{2}$ всього належного йому майна.

моменту фактичного затримання по вказаному кримінальному провадженню тобто з 23 лютого 2021 року.

5. Демчука Руслана Сергійовича визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 2 ст. 146, ч. 2 ст. 187 КК України, та призначити йому покарання за ч. 2 ст. 187 КК України у виді позбавлення волі строком на 7 (сім) років 3 (три) місяці з конфіскацією $\frac{1}{2}$ всього належного йому майна;

6. На підставі ч. 5 ст. 74, п. 3 ч. 1 ст. 49 КК України Демчука Руслана Сергійовича звільнити від покарання за ч. 2 ст. 146 КК України у зв'язку із закінченням строку давності притягнення до кримінальної відповідальності.

7. Строк відбування покарання Демчука Руслана Сергійовича рахувати з моменту фактичного затримання по вказаному кримінальному провадженню тобто з 23 лютого 2021 року.

8. Стягнути солідарно зі Стерненка Сергія В'ячеславовича та Демчука Руслана Сергійовича на користь держави витрати за проведення судової трасологічної експертизи № 5786 від 06.11.2015 у розмірі 982,08 грн. (дев'ятсот вісімдесят дві гривні вісім копійок).

9. Стягнути солідарно зі Стерненка Сергія В'ячеславовича та Демчука Руслана Сергійовича на користь держави витрати за проведення судової дактилоскопічної експертизи № 14 від 01.06.2015 у розмірі 491,04 грн. (чотириста дев'яносто одна гривні чотири копійки).

10. Стягнути солідарно зі Стерненка Сергія В'ячеславовича та Демчука Руслана Сергійовича на користь держави витрати за проведення судової експертизи № 195-Д/628-Б/1393-Х від 07.10.2015 у розмірі 3379,20 грн. (три тисячі триста сімдесят дев'ять гривень двадцять копійок).

11. Стягнути солідарно зі Стерненка Сергія В'ячеславовича та Демчука Руслана Сергійовича на користь держави витрати за проведення судової балістичної експертизи № 341/Б від 11.06.2015 у розмірі 491,04 грн. (чотириста дев'яносто однієї гривні чотири копійки).

12. Стягнути солідарно зі Стерненка Сергія В'ячеславовича та Демчука Руслана Сергійовича на користь держави витрати за проведення судової експертизи № 1367 від 28.09.2015 у розмірі 1841,14 грн. (одна тисяча вісімсот сорок одна гривня чотирнадцять копійок).

13. Речові докази: пістолет чорного кольору «ЕРМА 459-С» калібру 9 мм РА з магазином до нього, 7 гумових куль, патрон калібру 5,45 мм, стріляна гільза калібру 7,62 мм; стріляна гільза калібру 5,45 мм, гумова куля калібру 9 мм РА, тампон з протиранням стволу пістолету «ЕРМА 459-СГ» без втулки, тампон з протиранням втулки стволу пістолету «ЕРМА 459-С», які зберігаються у Комінтернівському ВП ГУНП в Одеській області – знищити;

пневматичну гвинтівку «ЮНКЕР-2» № 05110998, ніж з рукояткою коричневого кольору, кинджал з рукояткою чорного кольору бочкообразної форми – повернути володільцю Стерненку С.В. за належністю.

оптичні носії, а саме CD-R з опрацьованою інформацією з УОТЗ ГУНП в Одеській області, компактний диск CD-R з опрацьованою інформацією, компактний диск CD-R 26248 ВК, компакт диск CD-R KS 2902, компакт диск CD-R KS 2903 – зберігати в матеріалах кримінального провадження;

мобільні телефони марки Нокія 1280 та 6700 передані на відповідальне зберігання Щербичу С.С. - вважати переданими за належністю;

мобільний телефон «Samsung GT-S5830i», мобільний телефон «Samsung», паспорт громадянина України на ім'я Демчук Руслан Сергійович, 20.04.1979 року народження; ідентифікаційний код № [REDACTED] на ім'я Демчук Р.С., 20.04.1979 р.н.; посвідчення № 63 на ім'я Демчук Р.С., видане 23.10.2014; тимчасове

Демчуку Р.В. – вважати переданими за належністю;

диктофон, портативний зарядний пристрій, дубинка чорного кольору, пластикові картки від мобільних операторів, ноутбук марки «Lenovo», ноутбук «Asus» - передані на відповідальне зберігання Стерненку С.В. – вважати переданими за належністю;

ноутбук марки «Lenovo» з персональним блоком живлення передані на відповідальне зберігання Васильєву Н.Н. - вважати переданими за належністю.

14. Запобіжний захід Стерненка Сергія В'ячеславовича у вигляді застави – скасувати.

Повернути Стерненку Сергію В'ячеславовичу заставу у розмірі 60 900 гривень, внесену 11.09.2015 року на підставі ухвали апеляційного суду Одеської області від 10.09.2015 року.

15. Запобіжний захід Демчука Руслана Сергійовича у вигляді застави - скасувати.

Повернути Демчуку Руслану Сергійовичу заставу у розмірі 48 720 гривень, внесену 11.09.2015 року на підставі ухвали апеляційного суду Одеської області від 10.09.2015 року.

16. Застосувати щодо Стерненка Сергія В'ячеславовича запобіжний захід у вигляді тримання під вартою до набрання вироком законної сили, без визначення розміру застави, взявши під варту у залі суду.

17. Застосувати щодо Демчука Руслана Сергійовича запобіжний захід у вигляді тримання під вартою до набрання вироком законної сили, без визначення розміру застави, взявши під варту у залі суду.

18. На підставі ч. 5 ст. 72 КК України(в ред. - Закону № 838-VIII) в строк відбуття покарання зарахувати строк утримання Стерненка Сергія В'ячеславовича по даному кримінальному провадженню в Одеській установі виконання покарань в період з 08.09.2015 року по 11.09.2015 року, та з 23.02.2021 року по набрання вироком законної сили із розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

19. На підставі ч. 5 ст. 72 КК України(в ред. - Закону № 838-VIII) в строк відбуття покарання зарахувати строк утримання Демчука Руслана Сергійовича по даному кримінальному провадженню в Одеській установі виконання покарань в період з 08.09.2015 року по 11.09.2015 року, та з 23.02.2021 року по набрання вироком законної сили із розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

20. Вирок може бути оскаржений сторонами судового провадження з підстав, передбачених ст. 394 КПК України, до Одеського апеляційного суду шляхом подачі апеляції через Приморський районний суд м. Одеси протягом тридцяти днів з дня його оголошення, а для особи, яка утримується під вартою - протягом тридцяти днів з моменту отримання копії такого рішення.

21. Вирок набирає законної сили після закінчення строку подачі апеляційної скарги у випадку її відсутності.

22. Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

23. Копію вироку негайно вручити обвинуваченим та прокуророві.

24. Копія судового рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надсилається учаснику судового провадження, який не був присутнім в судовому засіданні.

Суддя Приморського